

COLUMN – Zaterdag Live 29 oktober 2016 - Columnist: Gerard Verspuij

De Wall Street Shuffle nu ook in Den Haag

Velen van u zullen zich bij het horen van de eerste tonen de hit van 10cc, The Wall Street Shuffle herinneren. Het lied gaat over de geldhandel, de economie in New York, The Wall Street: de beurs. Het lied laat horen, dat alles in de wereld te koop is; zelfs je moeder kan je inruilen voor een andere versie, leert de tekst. Kortom geld stinkt wel degelijk en heeft een slechte invloed op alles.

De gemeente Den Haag staat daar boven, althans dat willen ze. Met vele gebouwen en instituten, die te maken hebben met Recht en Vrede. Ja daar is de gemeente trots op. Terecht natuurlijk. Echter, bij het aantrekken van nieuwe klanten, maakt menig organisatie de eigen bestaande organisaties te vergeten. Nieuwe leden krijgen veelal een cadeautje, trouwe leden krijgen niets.

Bij het kijken naar buiten ligt er in de kelder van het Haagse Stadhuis iets te stinken, dat volgens deskundigen niet kan stinken. De stad en haar inwoners weten beter. Je ruikt het ook als je er langs fietst. De ambtenaren van de Rekenkamer werken er recht boven en hebben het opgemerkt. In de kelder ligt 230 miljoen aan geld te stinken. Het stadsbestuur krijgt het maar niet uitgegeven. Hoever kun je de werkelijkheid niet meer inzien en voorbijgaan aan de menselijke noden?

Vlak naast het stadhuis is het wederom gedoe rondom het Cultuurpaleis. Een garantie op een bodemloze put, echter dat mag je niet vinden van dit College. Het ligt prima op schema.

Zich zorgen maken over het wegzakken van de sociale component in Den Haag, doen ze niet meer. Het gaat goed met de stad, de woningmarkt trekt aan, er wordt gebouwd en de werkloosheid daalt. Dat dat allemaal naar een zeer beperkte groep gaat en de prijzen voor huur en koop in Den Haag onbetaalbaar worden en de werkloosheid in Den Haag het dubbele is van het landelijk gemiddelde, ach dat deert ze niet. Dikke analyse-rapporten geven het waarom aan. Het hoofdstuk aanpak en oplossingen telt 0 woorden op 0 pagina's. De overheid moet terugtreden en meer overlaten aan de burgers, dat is nu de slogan, die bezuinigen goed praat. Nog even en de sociaal zwakkeren in onze stad vragen er om. Ja, ja, als je het maar volhoudt gaan de mensen het zelf geloven. Roepstoeteren heet dat bij gewone mensen.

Gelukkig zijn de mensen erg veerkrachtig. Vertrouwen in de overheid is laag en op een vorm van ondersteuning rekenen hebben ze afgeleerd. In het stadhuis zijn ze met elkaar bezig. Niet met de stad. Velen organiseren zich in coöperaties en andere gemeenschappen en pakken zelf en met elkaar hun problemen aan. De gemeente houdt zich afzijdig of noemt de risico's. Pas als het slaagt krijgen ze interesse en willen ze het met het geven van subsidies inkapselen. En natuurlijk komt er een wethouder 'niets zeggen, niets doen en weer snel vertrekken'.

Mensen met initiatief verdienen wat mij betreft alle respect en steun. Ook het JEP en de aangesloten organisaties. Het is wel goed om te beseffen, dat voorheen sportverenigingen een belangrijk deel van deze taken uitvoerden. Nu kunnen ze dat niet meer, omdat ze niet meer bestaan of met het handje vol aan vrijwilligers het werk niet meer aan kunnen. Ook hier heeft de Gemeente alleen gedacht en gehandeld vanuit het geld. Dure sportcomplexen neerzetten, kunstgras uitrollen omdat dit onderhoudspersoneel bespaart en het kloppend hart van de sportverenigingen verwaarlozen of bewust stuk maken.

Zeker in Escamp. Natuurlijk zijn er sport-coördinatoren gekomen. Een goede zaak. Het zou de gemeente niet zijn als er weer volop beperkingen worden ingesteld. Beperk je tot het geven van trainingen. Nee, niet de trekker worden van het werven en begeleiden van de sportvrijwilligers door je voor minstens 2 jaar te verbinden aan de vereniging. Om de samenwerking met andere organisaties waar te maken, om het vele zware werk van overbelaste bestuurders uit handen te nemen en te verlichten. Nee, hooguit adviseren, niet uitvoeren. Zinloos natuurlijk en de gevolgen zijn duidelijk.

Gelukkig dat we actieve en volhardende sportvrijwilligers houden en nu weer mensen, met hart in hun lichaam en gevoel en passie voor de jeugd. Onze toekomst.

Zoek de samenwerking met de bestaande sportverenigingen en maak er een echte beweging van. Een shuffle en een beweging, die werkt aan de gemeenschap, niet zoals het gemeentebestuur, die het geld in de kelder laat stinken. Het wordt een winnende strijd.

Enthousiasme en positivisme halen altijd bange en afwachtende instanties in.